

РЕШЕНИЕ

№ 143

гр. ***, 26.03.2015 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд ***, в публичното заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СЛАВАГЕОРГИЕВА
ИВАЙЛО И.

при секретаря Т.М. и с участието на прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КГАХД № 103 по описа за 2015 год., за да се произнесе, взе предвид:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 34, ал. 2 от ЗСПЗЗ.

Е.С.М., чрез пълномощника си адв. ***, е подал касационна жалба срещу решение № 13 от 21.11.2014г. на районен съд ***, постановено по АД № 4911/2013г.. С решението е отхвърлена като неоснователна жалбата му срещу Заповед № 187 от 07.02.2001г. на кмета на община ***, с която е наредено изземване от оспорващия на поземлен имот, който се ползва без правно основание. Изложени са доводи за незаконосъобразност поради допуснатото нарушение на материалния закон, както и на съдопроизводствените правила относно преценката на доказателствата, което води и до необоснованост на атакувания съдебен акт. Оспорва се наличието на материалноправните предпоставки по чл. 34, ал. 1 от ЗСПЗЗ, като се твърди, че иззетата земя няма характеристиките на земеделска земя. Прави се искане за отмяна на решението и постановяване на друго по съществото на спора за прогласяване на нищожност на оспорената заповед на кмета на община ***. Заявява се претенция за присъждане на деловодни разноски. В съдебно заседание пълномощника поддържа жалбата и пледира да бъде уважена.

Ответната страна – Кмета на Община *** редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не взема отношение по касационната жалба.

Заинтересованата страна Б.С.И., чрез пълномощника си адв. *** оспорва касационната жалба и счита, че атакуваното решение на районния съд е правилно и законосъобразно. В подкрепа на това излага доводи, че в случая са налице предпоставките за издаване на административна заповед по чл. 34, ал. 1 от ЗСПЗЗ и същата е издадена от компетентен орган. Заявява и претенция за присъждане на деловодни разноски.

Участвалият по делото прокурор при Окръжна прокуратура *** дава заключение за неоснователност на жалбата и предлага атакуваното решение да се остави в сила като правилно и законосъобразно.

Административен съд ***, в касационен състав, извършвайки преценка на доказателствата по делото, на касационните основания и на доводите на страните, както и след служебна проверка на атакуваното решение на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, счита жалбата за процесуално допустима, а разгледана по същество - за неоснователна, поради което и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК оставя в сила оспореното решение. Съображенията са следните:

Предмет на настоящето касационно производство е решение на районен съд ***, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата на Е.С.М. срещу Заповед № 187 от 07.02.2001г. на кмета на Община ***, с която на основание чл. 34 от ЗСПЗЗ е наредено да се из земе поземлен имот № 3016 с възстановено право на собственост на името на наследници на Иван Филев Кочилев находящ се в местността «***» в землището на гр. ***, който се ползва без правно основание от оспорващия. За да отхвърли жалбата срещу административния акт, районният съд е приел, че същият е законосъобразен като издаден от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон. Доколкото, съдът е обвързан от твърденията в жалбата, с която е сезиран и искането в случая е за прогласяване за нищожност, съдът е направил обосновани правни изводи за неоснователност на жалбата.

Касационната жалба е подадена от страна с право на касационно оспорване, срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване по реда на чл. 208 от АПК, в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК и отговаря на изискванията за форма и съдържание по чл. 212 и чл. 231 от АПК, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, същата се приема за неоснователна.

Обжалваното решение е правилно и законосъобразно. При служебната проверка на атакувания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, не се констатира основания за нищожност и недопустимост на решението и несъответствие с материалния закон. Районният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателствени средства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право и е извел обосновани изводи, които касационната инстанция изцяло възприема. Атакуваният съдебен акт се основава на правилна преценка на доказателствата, издаден е в съответствие с приложимите за казуса материалноправни разпоредби, като е постановен при спазване на съдопроизводствените правила. При постановяването му се взети предвид релевантните за спора обстоятелства и изразените от страните доводи, като

е даден отговор на всички инвокирани възражения свързани с нищожността на акта. Правните изводи на районния съд са обосновани и съответни на доказателствения материал по делото.

Изложените в касационната жалба възражения за наличие на касационното основание по чл. 209, т. 3 от АПК, са неоснователни. Оспорваната заповед на кмета на Община *** е издадена от компетентен орган, в писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона. Компетентността на органа е материална, териториална и времева. По отношение на териториалната и времева компетентност спор не съществува. Материалната компетентност на кмета на общината да издаде акт с такова съдържание се обуславя от чл. 34, ал. 1 от ЗСПЗЗ. Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗСПЗЗ по искане на собствениците, земеделските имоти с възстановено право на собственост се изземват със заповед на кмета на общината по местонахождение на имотите от лицата, които ги ползват без правно основание, и се предоставят на собствениците им. Тази законова разпоредба относно административния ред за изземване на земеделски имоти, по отношение на които собствеността е възстановена по ЗСПЗЗ предполага изследване за наличието на законовите предпоставки за това. Такива са възстановено право на собственост върху земеделска земя, имотът да се ползва от други лица, различни от собствениците и това ползване да е без правно основание. Касационния жалбоподатели не представя писмени доказателства, с които да установи правно основание, на което владее имота нито пред първоинстанционния съд, нито пред настоящия състав. Заинтересованата страна се е легитимирила като собственик с решение на ПК, с което и е възстановено правото на собственост върху процесния имот в стари реални или възстановими граници, съгласно разпоредбата на чл. 18ж, ал. 1 от ПП на ЗСПЗЗ. Именно по уреден от закона начин заявителя е установил правата си по отношение на имота, предмет на изземване. Критериите за законосъобразност на административните актове са нормативно определени и са: компетентност на автора на административния акт; спазване на формата, предвидена в закона; спазване на административно производствените правила; спазване на материално правните разпоредби, приложими за съответния административен акт; съответствие с целта на закона. Всяко изключително тежко нарушение на тези признаци може да има последица нищожен административен акт. В случая районния съдия е разгледал по отделно всеки един от изброените по-горе критерии и е извел извод, които се споделя от настоящия състав, че не са налице предпоставки за прогласяване нищожността на акта. Нищожност на административен акт има, когато: -е налице пълна липса на предпоставките, визирани в хипотезата на приложимата материално-правна норма; -актът е изцяло

лишен от законово основание; - акт със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган. В настоящия казус не се установяват такива пороци на оспорената заповед, които да доведат до прогласяването ѝ като нищожна.

В касационната жалба се прави позоваване на тълкувателно решение № 1 от 25.01.2013г., по ТД № 3/2011г., с оглед на което се заявява претенция за неправилност на съдебния акт, поради несъобразяване със задължителните указания по тълкуване на закона. Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК съответствието на административния акт се преценява към момента на издаването му. Преценката на материалната законосъобразност на административния акт се извършва спрямо фактите, посочени като основание за издаването му. Тъй като нищожността на акта, респ. неговата отменяемост или са налице или не към момента на издаването му, от значение за делото ще са само тези последващи факти, който променят съществуващото към този момент правно положение. Това означава, че те действат с обратна сила, като санират незаконосъобразния до настъпването им акт или го правят нищожен или унищожават. Във всички случаи, обаче обратното действие на тези факти следва да бъде дадено изрично с нормативен акт съгласно чл. 14 от ЗНА. Въз основа на това към дата на издаване на атакуваната заповед и до приемане на тълкувателното решение няма еднозначна съдебна практика относно изземване на имоти с възстановено право на собственост в урбанизираните територии. При това положение предпоставка за изземването е наличие на възстановено право на собственост по реда и при условията на ЗСПЗЗ, на което се е позовал и административния орган. Административното производство по чл. 34 от ЗСПЗЗ създава възможност за всички имоти с възстановено право на собственост по реда на ЗСПЗЗ, както със земеделски характер, така и тези, намиращи се в урбанизираните територии, да се изземват от лицата, които ги ползват без правно основание по реда на бързата административна процедура и предпоставка за прилагане на процедурата по чл. 34 от ЗСПЗЗ е наличие на възстановено право на собственост по реда и при условията на ЗСПЗЗ. След като е допуснато възстановяване на бивши земеделски земи, намиращи се в урбанизирана територия, то за тези имоти намира приложение административната процедура по чл. 34 от ЗСПЗЗ. При това положение, към дата на издаване на атакувания акт правилно е приложен материалния закон, а към приключване на съдебното дирене няма нормативен акт, в който да е разписано обратно действие на тези факти.

Въз основа на изложеното настоящия състав намира, че не са налице отменителните основания на чл. 209 от АПК. Решението като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба - без уважение.

С оглед резултата на касационното производство, касаторът следва да заплати на заинтересована страна направените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300лева. Същите са своевременно и надлежно поискани. Представен е договор за правна защита и съдействие № 342 от 19.03.2015г., който съдържа необходимите реквизити и е надлежно доказателство за направени разноски в производството. Касационния жалбоподател следва да бъде осъден да заплати на заинтересованата страна сумата от 300лева, заплатено възнаграждение за един адвокат съгласно представения договор.

Воден от изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 143 от АПК, Административен съд ***, в касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 13 от 21.11.2014г. на районен съд ***, постановено по АД № 4911/2013г..

ОСЪЖДА Е.С.М.,*** да заплати на Б.С.И.,*** направени по делото разноски в размер на 300 лева.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.